

Bemærkninger til forslaget

Baggrund og formål

Mange indsatte i institutioner under kriminalforsorgen står efter endt afsoning i en situation med meget betydelig gæld til det offentlige, fordi de hæfter for sagsomkostningerne i forbindelse med straffesagen. Det kan dreje sig om ganske store beløb, som de pågældende reelt ikke har mulighed for at betale. For mange tidligere indsatte er konsekvensen af en uoverskuelig og uoverstigelig gæld til det offentlige, at de ikke er aktive på arbejdsmarkedet, men i stedet er på offentlig bistand. Dette er hindrende for resocialisering af tidligere indsatte.

Socialistisk Folkeparti foreslår på den baggrund, at der skabes mulighed for eftergivelse af sagsomkostninger i straffesager. Forslaget vil efter forslagsstillerens vurdering få begrænsede økonomiske konsekvenser for det offentlige – om nogen overhovedet – da forslaget vil bevirke en bedre resocialisering af tidligere kriminelle og et større incitament for disse til at indgå på det almindelige arbejdsmarked.

Sagsomkostninger i straffesager

Reglerne om sagsomkostninger i straffesager fremgår af retsplejelovens kapitel 91. I straffesager udredes omkostningerne ved sagens behandling og straf-

fens fuldbyrdelse af det offentlige med forbehold af ret til at få dem erstattet efter de regler, som følger af de øvrige bestemmelser i retsplejelovens kapitel 91 om sagsomkostninger. En sigtet, som findes skyldig, er pligtig til at erstatte det offentlige de nødvendige udgifter, som er medgået til sagens behandling. Statens regres omfatter de nødvendige udgifter, som er medgået til den pågældende sags behandling, herunder f.eks. forsvarersalær og udgifter til lægeundersøgelser samt tekniske og regnskabsmæssige undersøgelser. Retten til regres omfatter derimod ikke politiets og anklagemyndighedens almindelige driftsudgifter. Justitsministeren kan fastsætte takster til brug ved opgørelsen af det beløb, som den sigtede skal betale til dækning af udgifter til sagkyndig bistand ved sagens behandling.

Størrelsen af sagsomkostningerne

I 2003 blev der opkrævet i alt ca. 234 mio. kr. for sagsomkostninger, fordelt på ca. 80.000 sager, hvilket svarer til et gennemsnitligt beløb på 3.000 kr. pr. sag. De 80.000 registrerede sagsomkostninger, der blev opkrævet i 2003, var fordelt på 29.575 domfældte. De opkrævede beløb kan fordeles i følgende intervaller:

Beløb	Antal
Under 2.500	16.401
2.500- 5.000	4.994
5.000- 10.000	4.199
10.000- 25.000	2.789
25.000- 50.000	762
50.000-100.000	285
Over 100.000	145

(Kilde: Retsudvalgets alm. del – bilag 1007 og 1175, 2003-04)

Inddrivelsen af sagsomkostningerne

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden under SKAT, som efter den 1. november 2005 står for inddrivelsen af bl.a. sagsomkostninger. Sagsomkostnin-

ger, som ikke betales, skal inddrives, medmindre restanceinddrivelsesmyndigheden skønner, at inddrivelse ikke er mulig eller væsentligt vil forringe skyldnerens levevilkår.